

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2018. gada 6. jūnijā *

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā – Līdzekļu iesaldēšana – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lieta T-258/17

Sergej Arbuzov, ar dzīvesvietu Kijevā (Ukraina), ko pārstāv *M. Mleziva*, advokāts,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *R. Pekař* un *J.-P. Hix*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/381 (2017. gada 3. marts), ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 34. lpp.), ciktāl prasītāja vārds ir saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām ir piemērojami šie ierobežojošie pasākumi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*] (referents), tiesneši D. Špilmans [*D. Spielmann*] un Z. Čehi [*Z. Csehi*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

- 1 Prasītājs *Sergej Arbuzov* tostarp ieņēma Ukrainas Valsts bankas vadītāja un Ukrainas premjerministra amatus.

* Tiesvedības valoda – čehu.

- 2 Eiropas Savienības Padome 2014. gada 5. martā, pamatojoties uz LES 29. pantu, pieņēma Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.). Tajā pašā dienā Padome, pamatojoties uz LESD 215. panta 2. punktu, pieņēma Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.).
- 3 Lēmuma 2014/119 preambulas 1. un 2. apsvērums ir formulēti šādi:
 - “(1) Padome 2014. gada 20. februārī kategoriski nosodīja jebkādu vardarbības pielietošanu Ukrainā. Tā aicināja nekavējoties izbeigt vardarbību Ukrainā un pilnībā ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības. Tā aicināja Ukrainas valdību ievērot maksimālu savaldību un opozīcijas līderus – norobežoties no tiem, kuri pielieto radikālu rīcību, tostarp vardarbību.
 - (2) Padome 2014. gada 3. martā vienojās koncentrēt ierobežojošos pasākumus uz līdzekļu iesaldēšanu un atgūšanu personām, kas identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, lai nostiprinātu un atbalstītu tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu Ukrainā.”
- 4 Lēmuma 2014/119 1. panta 1. un 2. punktā ir noteikts šādi:
 - “1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir pielikumā uzskaitīto personu, kuras ir identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personu, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē un ar minētajām personām saistītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.
 2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām netiek tieši vai netieši darīti pieejami nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi.”
- 5 Šīs līdzekļu iesaldēšanas nosacījumi ir noteikti turpmākajos šā paša panta punktos.
- 6 Saskaņā ar Lēmumu 2014/119 Regulā Nr. 208/2014 ir prasīts noteikt attiecīgos ierobežojošos pasākumus un ir paredzēti to nosacījumi, kuri būtībā ir tādi paši kā minētajā lēmumā.
- 7 To personu vārdi, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, ir atrodami identiskā sarakstā, kas ir iekļauts Lēmuma 2014/119 pielikumā un Regulas Nr. 208/2014 I pielikumā (turpmāk tekstā – “attiecīgais saraksts”), un tajā tostarp ir norādīts pamatojums viņu iekļaušanai sarakstā. Prasītāja vārds sākumā nebija iekļauts attiecīgajā sarakstā.
- 8 2014. gada 14. aprīlī Padome pieņēma Īstenošanas lēmumu 2014/216/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2014/119 (OV 2014, L 111, 91. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 381/2014, ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2014, L 111, 33. lpp.).
- 9 Ar Īstenošanas lēmumu 2014/216 un Īstenošanas regulu Nr. 381/2014 prasītāja vārds tika iekļauts sarakstā ar identificējošo informāciju “bijušais Ukrainas premjerministrs” un šādu pamatojumu:

“Pret šo personu Ukrainā notiek izmeklēšana par dalību noziegumos saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to nelikumīgu pārsūtīšanu ārpus Ukrainas.”
- 10 2014. gada 16. jūnijā prasītājs cēla prasību par Lēmuma 2014/119, kas grozīts ar Īstenošanas lēmumu 2014/216, atcelšanu, ciktāl tas attiecas uz viņu. Šī prasība tika reģistrēta Vispārējās tiesas kancelejā ar numuru T-434/14.

- 11 2015. gada 29. janvārī Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 24, 16. lpp.), un Regulu (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 24, 1. lpp.).
- 12 Ar Lēmumu 2015/143 no 2015. gada 31. janvāra tika precizēti kritēriji to personu iekļaušanai sarakstā, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšana, un Lēmuma 2014/119 1. panta 1. punkts tika aizstāts ar šādu tekstu:
- “1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir pielikumā uzskaitīto personu, kuras ir identificētas kā tādas, kas ir atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personu, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, un ar minētajām personām saistītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.
- Šajā lēmumā personas, kas ir identificētas kā tādas, kas ir atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ietver arī tādas personas, saistībā ar kurām Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu:
- a) par Ukrainas publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos vai par līdzdalību tādā darbībā; vai
- b) par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai, tādējādi radot zaudējumus Ukrainas publiskajiem līdzekļiem vai aktīviem, vai par līdzdalību tādā darbībā.”
- 13 Ar Regulu 2015/138 tika grozīta Regula Nr. 208/2014 atbilstoši Lēmumam 2015/143.
- 14 Atkārtoti izvērtējot to personu situāciju, kuru vārdi bija ietverti attiecīgajā sarakstā, Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/364 (2015. gada 5. marts), ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 62, 25. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2015/357 (2015. gada 5. marts), ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 62, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – “2015. gada marta akti”).
- 15 Ar Lēmumu 2015/364 tika grozīts Lēmuma 2014/119 5. pants, pagarinot pret prasītāju noteiktos ierobežojošos pasākumus līdz 2016. gada 6. martam.
- 16 Ar 2015. gada marta aktiem būtībā tika atjaunināts attiecīgais saraksts. Pēc attiecīgajā sarakstā šādi izdarītajiem grozījumiem prasītāja vārds tajā tika saglabāts ar šādu identificējošo informāciju “bijušais Ukrainas premjerministrs” un šādu jaunu pamatojumu:
- “Persona, pret kuru Ukrainas iestādes veic kriminālprocesu par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos.”
- 17 Vispārējā tiesa ar 2016. gada 28. janvāra spriedumu *Arbuzov/Padome* (T-434/14, nav publicēts, EU:T:2016:46) atcēla Lēmumu 2014/119, kas grozīts ar Īstenošanas lēmumu 2014/216, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.
- 18 Pēc personu, kuru vārdi ietverti attiecīgajā sarakstā, situācijas atkārtotas izskatīšanas Padome 2016. gada 4. martā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2016/318, ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2016, L 60, 76. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2016/311, ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2016, L 60, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – “2016. gada marta akti”).

- 19 It īpaši ar Lēmumu 2016/318 tika grozīts Lēmuma 2014/119 5. pants, pagarinot attiecīgos ierobežojošos pasākumus līdz 2017. gada 6. martam. Attiecībā uz prasītāju norādītais pamatojums, kas atspoguļots šī sprieduma 16. punktā, nedz ar Lēmumu 2016/318, nedz ar Īstenošanas regulu 2016/311 netika grozīts.
- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 5. maijā, prasītājs cēla prasību par 2015. gada marta aktu atcelšanu, ciktāl tie attiecas uz viņu. Šī prasība tika reģistrēta Vispārējās tiesas kancelejā ar numuru T-221/15. Pēc tam prasītājs atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 86. pantam pielāgoja savu prasības pieteikumu, lūdzot atcelt arī 2016. gada marta aktus, ciktāl tie attiecas uz viņu.
- 21 2016. gada 28. aprīlī prasītājs nosūtīja Padomei lūgumu, kas būtībā bija par ierobežojošo pasākumu, kuri bija attiecināti uz viņu, saglabāšanu spēkā ar Lēmumu 2016/318. Pamatojoties uz prasītāja apsvērumiem, Padome uzdeva jautājumus Ukrainas ģenerālprokurora birojam (turpmāk tekstā – “BPG”). Tā atbildes Padomē tika iesniegtas 2016. gada 16. jūnijā un 7. jūlijā.
- 22 Ar 2016. gada 4. augusta vēstuli Padome atbildēja uz prasītāja 2016. gada 28. aprīļa lūgumu, noraidot viņa argumentus un vēršot viņa uzmanību uz lietā T-221/15 sniegtajiem apsvērumiem. Šajā ziņā Padome arī piešķīra prasītājam piekļuvi BPG iesniegtajai papildu informācijai.
- 23 2016. gada 4. oktobrī prasītājs nosūtīja Padomei jaunu lūgumu pārskatīt uz viņu attiecinātos ierobežojošos pasākumus.
- 24 Ar 2016. gada 12. decembra vēstuli Padome informēja prasītāju par nodomu atstāt spēkā ierobežojošos pasākumus attiecībā uz prasītāju, nosūtīja viņam lēmuma pamatojumu, kā arī divas BPG vēstules, no kurām viena ir datēta ar 2016. gada 25. jūliju un otra – ar 2016. gada 16. novembri. Tā arī lūdza prasītājam iesniegt savus iespējamus apsvērumus vēlākais līdz 2017. gada 13. janvārim.
- 25 2016. gada 14. decembrī prasītājs iesniedza Padomei jaunu pārskatīšanas lūgumu, kuru tas bija papildinājis ar 2017. gada 13. janvāra vēstuli.
- 26 Padome vērsās BPG ar papildu jautājumu. BPG atbilde Padomei tika sniegta 2017. gada 11. janvārī. Ar 2017. gada 27. janvāra vēstuli Padome nosūtīja šo atbildi prasītājam, precizējot, ka prasītājam ir laiks līdz 2017. gada 10. februārim, lai iesniegtu savus iespējamus apsvērumus šajā ziņā.
- 27 Ar 2017. gada 7. februāra vēstuli Padome nosūtīja prasītājam BPG 2017. gada 27. janvāra vēstuli, kuru tā bija starplaikā saņēmusi un kurā bija ietverta aktualizēta informācija par attiecībā uz prasītāju ierosinātā kriminālprocesa virzību, un noteica prasītājam termiņu līdz 2017. gada 13. februārim tā iespējamo apsvērumu šajā ziņā iesniegšanai, ko prasītājs ar 2017. gada 10. februāra vēstuli arī izdarīja.
- 28 2017. gada 3. martā Padome pēc personu, kuru vārdi ietverti sarakstā, situācijas atkārtotas izvērtēšanas pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2017/381, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2017, L 58, 34. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), un Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2017, L 58, 1. lpp.).
- 29 It īpaši, ar apstrīdēto lēmumu tika grozīts Lēmuma 2014/119 5. pants, pagarinot attiecīgos ierobežojošos pasākumus līdz 2018. gada 6. martam. Attiecībā uz prasītāju norādītais pamatojums, kas atspoguļots šī sprieduma 16. punktā, nedz ar apstrīdēto lēmumu, nedz ar Īstenošanas regulu 2017/374 netika grozīts.
- 30 2017. gada 6. martā Padome nosūtīja prasītājam vēstuli, kurā noraidīja argumentus, ko prasītājs 2016. gada 14. decembra, 2017. gada 13. janvāra un 2017. gada 10. februāra vēstulēs bija izvirzījis saistībā ar ierobežojošo pasākumu atjaunināšanu attiecībā uz viņu. Padome tostarp vērsa prasītāja uzmanību uz dokumentiem, ko tā bija izsniegusi viņam savās iepriekšējās vēstulēs, kā arī uz lietā

T-221/15 sniegtajiem apsvērumiem. Padome savai vēstulei pievienoja apstrīdētā lēmuma eksemplāru un norādīja prasītājam, ka viņam ir laiks līdz 2017. gada 1. decembrim, lai iesniegtu apsvērumus par šo pasākumu iespējamo pagarināšanu pēc 2018. gada 6. marta.

- 31 Ar Vispārējās tiesas 2017. gada 7. jūlija spriedumu *Arbuzov/Padome* (T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478) tā noraidīja prasītāja prasību gan saistībā ar 2015. gada marta, gan 2016. gada marta aktiem.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 32 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 3. maijā, prasītājs cēla šo prasību.
- 33 2017. gada 14. jūlijā Padome iesniedza iebildumu rakstu. Tajā pašā dienā Padome saskaņā ar Reglamenta 66. pantu iesniedza arī pamatotu lūgumu, lai panāktu, ka atsevišķi iebildumu rakstam pievienotie dokumenti netiek citēti ar šo lietu saistītajos dokumentos, kas ir publiski pieejami.
- 34 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 27. jūlijā, prasītājs iesniedza jaunus pierādījumus Reglamenta 85. panta izpratnē par to, ka viņa vārds šajā starpposmā ir ticis svītrots no starptautiskajā meklēšanā esošo personu saraksta, kuru sagatavojis Interpols – starptautiska kriminālpolicijas organizācija.
- 35 Padome apsvērumus par jaunajiem pierādījumiem Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2017. gada 25. augustā.
- 36 Tā kā prasītājs tam šajā ziņā noteiktajā termiņā nebija iesniedzis repliku, tiesvedības rakstveida daļa tika slēgta 2017. gada 28. septembrī.
- 37 Vispārējā tiesa (sestā palāta) 2017. gada 11. decembrī Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros nolēma uzdot lietas dalībniekiem jautājumus rakstveida atbildes sniegšanai. Lietas dalībnieki atbildēja uz šiem jautājumiem noteiktajā termiņā, iesniedzot pamatojošus dokumentus.
- 38 Atbilstoši Reglamenta 106. panta 3. punktam, ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens puse nav iesniegusi pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, Vispārējā tiesa var nolemt prasību izskatīt bez tiesvedības mutvārdu daļas. Šajā lietā Vispārējā tiesa, uzskatot, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju, un nepastāvot šādam pieteikumam, ir nolēmusi izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.
- 39 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā tas attiecas uz prasītāju;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 40 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - pakārtoti gadījumā, ja apstrīdētais lēmums tiktu atcelts, noteikt, ka tā sekas paliek spēkā līdz apelācijas termiņa beigām vai, ja šajā termiņā tiks iesniegta apelācija, līdz nolēmuma par to pieņemšanai;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

41 Prasības pamatojumam prasītājs būtībā ir izvirzījis četrus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, otrs – uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu, trešais – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ceturtais – uz tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

42 Atsaucoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu, prasītājs būtībā norāda, ka Padome nevarēja aprobežoties tikai ar šī sprieduma 16. punktā norādīto pamatojumu, lai, pieņemot apstrīdēto lēmumu, saglabātu viņa vārdu attiecīgajā sarakstā.

43 Padome apstrīd prasītāja argumentus.

44 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 296. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka “tiesību aktos ir sniegts to pieņemšanas pamatojums”.

45 Atbilstoši Hartas, kurai ar LES 6. panta 1. punktu ir atzīts tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem, 41. panta 2. punkta c) apakšpunktam tiesības uz labu pārvaldību tostarp ietver “pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus”.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojumam, kas prasīts LESD 296. panta otrajā daļā un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ir jābūt atbilstošam apstrīdētā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Tam skaidri un neapšaubāmi jāparāda tās iestādes argumentācija, kas ir pieņemusi attiecīgo aktu, tādā veidā, kas ieinteresētajām personām sniegtu iespēju iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai – veikt pārbaudi. Pienākums norādīt pamatojumu ir izvērtējams, ievērojot attiecīgās lietas apstākļus (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie fakti un tiesību apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrajā daļā un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktajām prasībām, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu, kas regulē attiecīgo jomu, kopumu. Tādējādi, pirmkārt, nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts attiecīgajai personai zināmos apstākļos, kas ļauj tai izprast pret to noteiktā pasākuma apmēru. Otrkārt, akta pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 It īpaši līdzekļu iesaldēšanas pasākuma pamatojums principā nevar sastāvēt tikai no vispārīga un uz stereotipiem balstīta formulējuma. Ievērojot iepriekš šī sprieduma 47. punktā minētos ierobežojumus, šādā pasākumā, gluži pretēji, ir jānorāda īpašie un konkrētie iemesli, kādēļ Padome uzskata, ka attiecīgais tiesiskais regulējums ir piemērojams konkrētajai personai (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Visbeidzot ir jāatgādina arī, ka pienākums pamatot aktu ir būtiska formas prasība, kas ir jānošķir no jautājuma par motivācijas pamatotību, kura attiecas uz strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Akta pamatojumu veido formāla to pamatu izklāstīšana, uz kuriem šis akts balstīts. Ja šajos pamatos ir

pieļautas kļūdas, tās skar minētā akta likumību pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat izklāstot kļūdainus pamatus (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 50 Šajā lietā ir jākonstatē, ka pamatojums, kas tika norādīts, ar apstrīdēto lēmumu saglabājot prasītāja vārdu attiecīgajā sarakstā (skat. šī sprieduma 16. punktu), ir īpašs un konkrēts un tajā ir norādīti elementi, kas veido šīs saglabāšanas sarakstā pamatu, proti, apstākļi, ka Ukrainas iestādes pret prasītāju ir ierosinājušas kriminālprocesu par valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos.
- 51 Turklāt pasākumu saglabāšana spēkā attiecībā uz prasītāju tika īstenota tam zināmā kontekstā, jo viņš sarakstes ar Padomi laikā tostarp tika informēts par *BPG* 2016. gada 25. jūlija, 2016. gada 16. novembra un 2017. gada 27. janvāra vēstulēm, kā arī *BPG* atbildēm uz Padomes jautājumiem (skat. šī sprieduma 21., 22., 24., 26. un 27. punktu) (turpmāk tekstā kopā – “jaunie *BPG* sagatavotie dokumenti”), ar kuriem Padome bija pamatojusi minēto ierobežojošo pasākumu saglabāšanu spēkā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 52 Jaunie *BPG* sagatavotie dokumenti ļauj noskaidrot par izmeklēšanu atbildīgo iestādi, atbilstošā kriminālprocesa, kas uzsākts pret prasītāju, numuru un ierosināšanas datumu, tam inkriminētos faktus, citas attiecīgās personas un struktūras, varbūtēji nelikumīgi piesavināto valsts līdzekļu apjomu, atbilstošos Ukrainas Kriminālkodeksa pantus, kā arī to, ka prasītājs ir ticis rakstveidā informēts par aizdomām, kas pastāv attiecībā uz viņu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 69. punkts), un no tiem ir redzams, ka pirmās instances tiesa [*konfidenciāla informācija*]¹ (turpmāk tekstā – “pirmās instances tiesa”) ir pieņēmusi 2016. gada 15. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – “2016. gada 15. februāra lēmums”), kas ļauj *BPG* aizmuguriski izskatīt lietu.
- 53 Līdz ar to nevar uzskatīt, ka ar Padomes norādīto pamatojumu ir vienīgi atkārtots iekļaušanas sarakstā kritēriju formulējums vai ka tajā nav norādīti īpašie un konkrētie iemesli prasītāja vārda saglabāšanai attiecīgajā sarakstā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 70. punkts).
- 54 Tā kā apstrīdētais lēmums ir pietiekami pamatots attiecībā uz prasītāju, pirmais pamats ir jānoraida un ir jāizskata trešais pamats, lai izvērtētu, vai saistībā ar iemesliem, uz kuriem Padome ir balstījusies, lai saglabātu prasītāja vārdu attiecīgajā sarakstā, ir tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, kā to apgalvo prasītājs.

Par trešo pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā

- 55 Prasītājs būtībā norāda, ka, ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu attiecībā uz viņu saglabājot spēkā ierobežojošos pasākumus, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatojamās uz *BPG* sagatavoto īso situācijas apkopojumu, nelūdzot papildu informāciju un ar nepieciešamo rūpību neizvērtējot attaisnojošos pierādījumus, ko prasītājs tai bija iesniedzis.
- 56 Padome uz to atbild, ka apstrīdētais lēmums ir balstīts uz pietiekami drošiem faktiem, ko tostarp veido jaunie *BPG* sagatavotie dokumenti.

¹ Konfidencialie dati ir dzēsti.

Ievada apsvērumi

- 57 Jāatgādina, pirmkārt, ka Lēmuma 2014/119, kas grozīts ar Lēmumu 2015/143, 1. panta 1. punktā paredzētais iekļaušanas sarakstā kritērijs (turpmāk tekstā – “atbilstošais kritērijs”), atbilstīgi kuram prasītāja vārds ar apstrīdēto lēmumu tika saglabāts attiecīgajā sarakstā, ir piemērojams personām, kuras ir “identificētas kā atbildīgas” par valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos – kas ietver arī tādas personas, “saistībā ar kurām Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu” par Ukrainas valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos, – un, otrkārt, ka atbilstošais kritērijs ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nevis abstrakti attiecas uz jebkādu valsts līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās darbību, bet gan uz valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgas piesavināšanās faktiem, kas var apdraudēt tiesiskuma ievērošanu Ukrainā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 97. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Prasītāja vārds ar apstrīdēto lēmumu tika saglabāts attiecīgajā sarakstā tādēļ, ka viņš bija “persona, pret kuru Ukrainas iestādes veic kriminālprocesu par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos”.
- 59 Pamatojoties uz iepriekš minēto, ir jāpārbauda, vai lēmumu par prasītāja vārda saglabāšanu sarakstā Padome ir pieņēmusi objektīvi un taisnīgi, ņemot vērā tās rīcībā esošo pierādījumu elementu izvērtējumu, pamatojumu, uz ko ir balstīta minētā saglabāšana sarakstā, kā arī atbilstošo kritēriju.
- 60 Jāatgādina, ka, lai gan Padomei ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz vispārējiem kritērijiem, kuri ir jāņem vērā, nosakot ierobežojošus pasākumus, Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte nozīmē, ka, pārbaudot, vai iemesli, kas ir pamatā lēmumam par konkrētas personas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu to personu sarakstā, kurām piemērojami ierobežojoši pasākumi, ir tiesiski, Eiropas Savienības tiesai ir jāpārlicinās, ka šis lēmums, kam attiecībā uz šo personu ir individuāla piemērojamība, ir balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā ir jāizvērtē ne tikai norādīto pamatu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai šie pamati – vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatošanai, – ir pietiekami precīzi un konkrēti pamatoti (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Turklāt atbilstoši judikatūrai, kas attiecas uz lēmumiem par personas vārda saglabāšanu tādu personu sarakstā, uz kurām attiecināti ierobežojoši pasākumi, ja attiecīgā persona vai vienība iesniedz apsvērumus par pamatojuma izklāstu, kompetentajai Savienības iestādei ir pienākums, ņemot vērā šos apsvērumus un tiem pievienotos iespējamus attaisnojošos pierādījumus, rūpīgi un objektīvi izvērtēt izvīzītā pamatojuma pamatotību. Tāpat, nosakot ierobežojošus pasākumus, Padomei ir pienākums ievērot Hartas 41. pantā paredzēto labas pārvaldības principu, ar kuru atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir saistīts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus atbilstošos lietas apstākļus (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 101. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 No judikatūras turklāt izriet, ka, lai novērtētu pierādījumu, kādi var tikt prasīti no Padomes, raksturu, veidu un intensitāti, ir jāņem vērā ierobežojošo pasākumu raksturs un specifiskā piemērošanas joma, kā arī to mērķis (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 102. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Kā izriet no Lēmuma 2014/119 1. un 2. apsvēruma, tas iekļaujas plašākā Savienības atbalsta Ukrainas iestādēm politikas kontekstā, kas ir vērsta uz to, lai stabilizētu politisko situāciju Ukrainā. Tādējādi šī politika atbilst kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem, kuri it īpaši ir definēti LES 21. panta 2. punkta b) apakšpunktā, atbilstoši kuram Savienība īsteno starptautisko sadarbību, lai konsolidētu un

- atbalstītu demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un starptautisko tiesību principus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Šādā kontekstā ar attiecīgajiem ierobežojošajiem pasākumiem ir paredzēts iesaldēt tostarp to personu līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos. Šo līdzekļu atgūšanas atvieglošana ļauj stiprināt un atbalstīt tiesiskumu Ukrainā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 104. punkts).
- 65 No tā izriet, ka attiecīgo ierobežojošo pasākumu mērķis nav noteikt sodus par sodāmu rīcību, ko īstenojušas personas, kurām tie ir piemērojami, ne arī piespiedu kārtā atturēt tās no šādas rīcības. Šo pasākumu mērķis ir vienīgi atvieglot Ukrainas iestādēm spēju konstatēt izdarīto valsts līdzekļu nelikumīgo piesavināšanos un saglabāt iespēju šīm iestādēm atgūt šādas piesavināšanās rezultātā iegūtos aktīvus. Tātad šiem pasākumiem ir vienīgi pagaidu raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 105. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Tādējādi Padomes noteiktie ierobežojošie pasākumi šajā lietā, balstoties uz kompetenci, kas tai ir piešķirta ar LES 21. un 29. pantu, nav krimināltiesiska rakstura. Tie tātad nevar tikt pielīdzināti dalībvalsts tiesas lēmumam par līdzekļu iesaldēšanu, kas ir pieņemts spēkā esošā kriminālprocesā un atbilstoši šajā procesā sniegtajam garantijām. Līdz ar to prasības, kādas Padomei ir jāievēro pierādījumu jomā, uz kuriem tiek balstīta personas vārda iekļaušana līdzekļu iesaldēšanas sarakstā, nevar būt precīzi identiskas prasībām, kādas ir jāievēro valsts tiesai iepriekš aprakstītajā gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 106. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Turklāt ir jāatgādina, ka Padomei, ja tā balstās uz trešās valsts iestāžu sniegtiem pierādījumiem, lai noteiktu ierobežojošus pasākumus pret personām, kuras ir tās valstspiederīgās un pret kurām ir uzsākti tiesas procesi, nav pienākuma sistemātiski uzsākt pašai savu izmeklēšanu vai veikt pārbaudes papildu precizējumu iegūšanai (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 107. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 Šajā lietā Padomei ir jāpārbauda, pirmkārt, cik lielā mērā ar jaunajiem *BPG* sagatavotajiem dokumentiem, uz ko tā ir iecerējusi balstīties, var tikt pierādīts, kā norāda iepriekš 58. punktā atgādinātais prasītāja vārda iekļaušanas attiecīgajā sarakstā pamatojums, ka Ukrainas iestādes ir ierosinājušas kriminālprocesu pret prasītāju par faktiem, kuri var tikt kvalificēti kā līdzekļu piesavināšanās, un, otrkārt, ka šis process ļauj kvalificēt prasītāja rīcību atbilstīgi atbilstošajam kritērijam. Tikai tad, ja ar šīm pārbaudēm netiktu sasniegts rezultāts, Padomei saistībā ar šā sprieduma 61. punktā atgādināto judikatūru būtu jāveic papildu pārbaudes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Turklāt tās sadarbības ietvaros, kuru reglamentē attiecīgie ierobežojošie pasākumi (skat. šī sprieduma 63. punktu), Padomei principā nav jāpārbauda un nav pašai jāveic to pierādījumu precizitātes un atbilstības novērtējums, uz kuriem ir balstījušas Ukrainas iestādes, lai virzītu kriminālprocesus attiecībā uz prasītāju par faktiem, kuri ir kvalificējami kā valsts līdzekļu nelikumīga piesavināšanās. Kā izklāstīts iepriekš 65. punktā, nosakot attiecīgos ierobežojošos pasākumus, Padomes mērķis nav pašai piemērot sodu par to valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, par ko Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu, bet gan saglabāt iespēju šīm iestādēm konstatēt minēto piesavināšanos, vienlaikus atgūstot aktīvus. Tātad šīm iestādēm saistībā ar minētajiem procesiem ir pienākums pārbaudīt pierādījumus, uz kuriem tās balstās, un attiecīgajā gadījumā izdarīt secinājumus attiecībā uz šo procesu iznākumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 109. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 70 Šo interpretāciju apstiprina judikatūra, no kuras izriet, ka Padomei nav jāpārbauda pret attiecīgo personu vērstās izmeklēšanas pamatotība, bet ir vienīgi jāpārbauda lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu pamatotība saistībā ar šīm izmeklēšanām (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Protams, Padome nevar pilnīgi visos gadījumos apstiprināt Ukrainas iestāžu konstatējumus, kas ietverti to iesniegtajos dokumentos. Šāda rīcība nebūtu atbilstoša labas pārvaldības principam, ne arī, vispārīgi ņemot, Savienības iestādēm noteiktajam pienākumam ievērot pamattiesības, tām piemērojot Savienības tiesības, saskaņā ar LES 6. panta 1. punkta pirmo daļu un Hartas 51. panta 1. punktu, tos piemērojot kopā (skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 111. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 Tomēr Padomei atkarībā no lietas apstākļiem ir jāizvērtē nepieciešamība veikt papildu pārbaudes, it īpaši lūgt Ukrainas iestādēm paziņot papildu pierādījumu elementus, ja tie, kuri jau ir iesniegti, izrādās nepietiekami vai nesaskanīgi. Nevar tikt izslēgts, ka Padomes rīcībā nonākušie pierādījumi, ko ir iesniegušas vai nu pašas Ukrainas iestādes, vai kas ir iesniegti citā veidā, neizraisa to, ka šai iestādei rodas šaubas par šo iestāžu jau iesniegto pierādījumu pietiekamo raksturu. Turklāt saistībā ar iespēju, kāda ir jāpiešķir attiecīgajām personām, iesniegt apsvērumus attiecībā uz pamatojumu, kādu Padome ir iecerējusi noteikt, lai saglabātu to vārdu attiecīgajā sarakstā, šīs personas var iesniegt tādu pierādījumus, attiecīgā gadījumā attaisnojošus pierādījumus, kuri prasa Padomei veikt papildu pārbaudes. It īpaši, lai gan Padomei nav jāaizstāj Ukrainas tiesu iestāžu veiktais novērtējums ar savu novērtējumu par *BPG* vēstulēs minēto kriminālprocesu pamatotību, nevar izslēgt, tostarp ņemot vērā prasītāja apsvērumus, ka šai iestādei var rasties pienākums lūgt Ukrainas iestādēm skaidrojumus par pierādījumiem, uz kuriem šie procesi ir balstīti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 112. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 73 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē prasītāja konkrētākie argumenti, kas būtībā skar attiecībā uz prasītāju ierosinātā procesa priekšmetu un virzību.

Par attiecībā uz prasītāju ierosinātā kriminālprocesa priekšmetu

- 74 Prasītājs, pamatojoties uz vairākiem dokumentiem, norāda, ka tam inkriminētais pārkāpums, kas ir attiecīgo ierobežojošo pasākumu pamatā, nav radījis Ukrainas Valsts bankai un tātad arī Ukrainas valstij nekādu līdzekļu zudumu. Līdz ar to prasītājs nevarot tikt vainots par līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos.
- 75 Padome būtībā apgalvo, ka prasītājam pārņemta rīcība ietilpst jēdzienā “valsts līdzekļu nelikumīga piesavināšanās” neatkarīgi no tā, vai no šīs nelikumīgās piesavināšanās labumu ir guvis prasītājs vai kāda trešā persona. Prasītāja iesniegtie pierādījumi nepierādot, ka Ukrainas valstij minētās rīcības dēļ nav ticis nodarīts kaitējums.
- 76 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītājam piemēroto ierobežojošo pasākumu saglabāšanu spēkā Padome galvenokārt ir pamatojusi ar *BPG* 2016. gada 25. jūlija, 2016. gada 16. novembra un 2017. gada 27. janvāra vēstulēm.
- 77 2016. gada 25. jūlija vēstulē *BPG* atgādināja:
- [konfidenciāla informācija];
 - [konfidenciāla informācija];
 - [konfidenciāla informācija];

- [konfidenciāla informācija];
 - [konfidenciāla informācija];
 - [konfidenciāla informācija].
- 78 2016. gada 16. novembra vēstulē *BPG* norādīja, ka tam nav papildu informācijas par procesu [konfidenciāla informācija].
- 79 2017. gada 27. janvāra vēstulē *BPG* sniedza informāciju, kas būtībā sakrīt ar 2016. gada 25. jūlija vēstulē ietvertu informāciju, vienīgi precizējot, ka [konfidenciāla informācija] šīs summas nelikumīgā piesavināšanās bija mazinājusi Ukrainas Valsts bankas iespējas nodrošināt valsts naudas vienības stabilitāti un tādējādi radīja kaitējumu Ukrainas valstij. Savā vēstulē *BPG* minēja 2016. gada 15. februāra lēmumu un norādīja, ka joprojām noris attiecīgā sākotnējā izmeklēšana.
- 80 Turklāt ir jānorāda, ka Padomes rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā bija arī informācija, kuru tā bija saņēmusi no *BPG* kā atbildi uz tās uzdotajiem jautājumiem.
- 81 Padomei 2016. gada 7. jūlijā iesniegtajās atbildēs, pirmkārt, *BPG* būtībā norādīja [konfidenciāla informācija].
- 82 [konfidenciāla informācija].
- 83 [konfidenciāla informācija].
- 84 No tā izriet, ka ierobežojošo pasākumu saglabāšana spēkā attiecībā uz prasītāju bija pamatota ar pierādījumu elementiem, kas ļāva Padomei nešaubīgi konstatēt, ka Ukrainas tiesu iestāde ir ierosinājusi procesu pret prasītāju saistībā ar valsts līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās faktu.
- 85 Jānorāda, ka no jaunajiem *BPG* sagatavotajiem dokumentiem Padome bija ieguvusi informāciju par atbilstošā procesa lietas numuru, šī procesa ierosināšanas datumu, ziņas par pārkāpumu, par kura izdarīšanu prasītājs tiek turēts aizdomās, atbilstošo Ukrainas Kriminālkodeksa pantu, atbilstošajiem faktiskajiem apstākļiem un paziņojuma par aizdomās turētā statusa izsniegšanas prasītājam datumu. Šie dokumenti apstiprina, ka šis process ir ticis veikts saistībā ar pietiekami precīzi un konkrēti raksturotiem faktiem un tādējādi tie kļiedē visas šaubas par prezumēto prasītāja iesaisti, vēl jo vairāk tādēļ, ka pārkāpumu aprakstošie faktiskie apstākļi saglabājas nemainīgi un saskanīgi un Ukrainas iestādes tos ir juridiski kvalificējušas kā valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, kas atbilst atbilstošajam kritērijam.
- 86 Turklāt Padomei iesniegtie dokumenti ir akti, ko ir sagatavojis *BPG*, proti, viena no augstākajām Ukrainas tieslietu iestādēm. Proti, *BPG* šajā valstī rīkojas kā prokuratūra krimināllietās un veic pirmstiesas izmeklēšanu kriminālprocesos, kuri tostarp attiecas uz valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 19. oktobris, *Yanukovych*/Padome, C-598/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:786, 53. punkts). Šajā ziņā Padomei tādējādi nevar tikt pārņemts, ka tā ir uzskatījusi *BPG* iesniegto informāciju par pareizu un pamatotu.
- 87 Turklāt ir jākonstatē, ka attiecīgajos dokumentos ir norādīts, ka prasītājs tiek turēts aizdomās par ekonomiska nozieguma izdarīšanu sevišķi lielā apmērā [konfidenciāla informācija].
- 88 Šajā ziņā jānorāda, ka ar attiecīgajiem ierobežojošajiem pasākumiem tiek atvieglinātas un papildinātas Ukrainas iestāžu pieliktās pūles, lai atgūtu nelikumīgi piesavinātos valsts līdzekļus, kas ietilpst mērķī pastiprināt tiesiskumu, kā norādīts šī sprieduma 64. un 65. punktā.

- 89 Šajā aspektā no *BPG* 2016. gada 25. jūlija vēstules izriet, ka [*konfidenciāla informācija*] pēc izmeklēšanas veicēja ierosinājuma pirmās instances tiesa izmeklēšanas laikā vairākkārt veica aizsardzības pasākumus saistībā ar prasītāju (skat. šī sprieduma 77. punkta pēdējo ievilkumu). Līdz ar to visā Savienībā veikta līdzekļu iesaldēšana, ko bija nolēmusi veikt Padome, pastiprina valsts līmenī izrādītās iniciatīvas efektivitāti.
- 90 Visbeidzot, pirmkārt, vēl ir lietderīgi norādīt, ka kriminālvajāšana par ekonomiskiem noziegumiem, piemēram, valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ir būtisks līdzeklis korupcijas apkarošanai un ka korupcijas apkarošana Savienības ārējās darbības kontekstā ir princips, kas ietilpst tiesiskuma jēdzienā. Otrkārt, ir jānorāda, ka pārkāpums, kas tiek inkriminēts prasītājam, ir skatāms plašākā kontekstā, kurā iepriekšējo Ukrainas vadošo aprindu būtiska daļa tiek turēta aizdomās par smagiem pārkāpumiem, kas ir izdarīti valsts resursu apsaimniekošanā, tādējādi nopietni apdraudot valsts institucionālos un juridiskos pamatus un kaitējot it īpaši likumības, izpildvaras patvaļas aizlieguma, efektīvas pārbaudes tiesā un vienlīdzības likuma priekšā principiem. No tā izriet, ka, aplūkojot tos kopumā un ņemot vērā funkcijas, ko prasītājs īstenoja Ukrainas iepriekšējās vadošajās aprindās, kā arī viņa amatu Ukrainas Valsts bankas vadībā pārkāpuma, par kura izdarīšanu viņš tiek turēts aizdomās, izdarīšanas brīdī, attiecīgie ierobežojošie pasākumi efektīvi palīdz veikt kriminālvajāšanu par valsts līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās noziegumiem, kas ir izdarīti, kaitējot Ukrainas institūcijām, un ļauj Ukrainas iestādēm vieglāk atgūt mantu, kas tika iegūta ar šādu nelikumīgu piesavināšanos. Tas gadījumā, ja kriminālvajāšana izrādīsies pamatota, var atvieglot sankciju piemērošanu tiesas ceļā par koruptīvajām darbībām, ko esot veikuši iepriekšējā režīma locekļi, un tādējādi palīdz atbalstīt tiesiskumu šajā valstī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 128. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 91 Līdz ar to Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar kriminālprocesa, kas ierosināts attiecībā uz prasītāju, priekšmetu un tā atbilstību atbilstošajam kritērijam, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.
- 92 Prasītāja argumenti ar mērķi apstrīdēt šo secinājumu nevar tikt akceptēti.
- 93 Pirmkārt, ar 2017. gada 18. maija paziņojumu par aizdomās turētā statusa piemērošanu, uz ko prasītājs ir norādījis kā attaisnojošu pierādījumu, ir tikai apstiprināts minētais secinājums, jo no tā būtībā izriet, ka prasītājs tiek turēts aizdomās par līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ļaunprātīgi izmantojot savu Ukrainas Valsts bankas vadītāja amatu [*konfidenciāla informācija*].
- 94 Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto Ukrainas Valsts bankai radītā kaitējuma neesamību ir jānorāda, ka šis arguments nav pamatots, jo no vairākiem jaunajiem *BPG* sagatavotajiem dokumentiem izriet, ka prasītājs tiek turēts aizdomās par līdzekļu nelikumīgu novirzīšanu citiem mērķiem nekā sākotnēji paredzētie. Šāds konstatējums atbilst judikatūrā sniegtajai jēdziena “valsts līdzekļu nelikumīga piesavināšanās” definīcijai, saskaņā ar kuru šis jēdziens ietver jebkuru darbību, ko veido tādu līdzekļu nelikumīga izmantošana, kas pieder publiskām struktūrām vai kas atrodas to kontrolē pretēji šo līdzekļu paredzētajiem mērķiem, it īpaši privātiem mērķiem. Lai minētā izmantošana ietilptu šajā jēdzienā, tās sekām tādējādi ir jābūt šo publisko struktūru finanšu interešu aizskārumam, kurš tāpat ir radījis kaitējumu, ko iespējams novērtēt finansiālā izteiksmē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. jūlijs, *Arbuzov/Padome*, T-221/15, nav publicēts, EU:T:2017:478, 138. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 95 [*konfidenciāla informācija*].

Par attiecībā uz prasītāju ierosinātā kriminālprocesa virzību

- 96 Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā bija pagājis vairāk nekā gads kopš pirmās instances tiesa ar 2016. gada 15. februāra lēmumu bija atļāvusi *BPG* izskatīt lietu aizmuguriski, tomēr *BPG* nebija nodevis lietu tiesai. Izmeklēšana esot veikta tikai formāli, lai Padome tostarp varētu neierobežoti pagarināt ierobežojošos pasākumus attiecībā uz prasītāju.
- 97 Padome uzskata, ka attiecībā uz prasītāju ierosinātā kriminālprocesa ilgumam pašam par sevi nav tiešas ietekmes uz to, vai prasītājs joprojām atbilda nepieciešamajiem nosacījumiem viņa vārda saglabāšanai attiecīgajā sarakstā. Tomēr Padome, pārskatot minēto sarakstu, esot ņēmusi vērā laika aspektu un esot regulāri lūgusi *BPG* sniegt informāciju par ierosināto procesu virzību.
- 98 Nav strīda par to, ka pirmās instances tiesa ar 2016. gada 15. februāra lēmumu atļāva *BPG* rīkoties aizmuguriski procesā [*konfidenciāla informācija*]. Tāpat nav strīda arī par to, ka vairāk nekā gadu pēc minētā lēmuma pieņemšanas Padome pagarināja uz prasītāju attiecinātos ierobežojošos pasākumus, lai gan tā bija saņēmusi no *BPG* informāciju, ka minētais process vēl joprojām ir sākotnējās izmeklēšanas stadijā, jo lieta vēl nebija nodota Ukrainas krimināllietu tiesai.
- 99 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Padomes atsaucei uz to, ka procesi var aizkavēties attiecīgās personas prombūtnes dēļ, šajā lietā nav nekādas nozīmes, jo 2016. gada 15. februāra lēmumā *BPG* tieši tika atļauts izskatīt lietu aizmuguriski.
- 100 Otrkārt, kā izriet no dokumentiem, ko Padome iesniedza, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu (skat. šī sprieduma 37. punktu), Padomē notiekošajā procesā prasītājs bija izvirzījis jautājumu par procesa progresa trūkumu [*konfidenciāla informācija*], lai gan bija pieņemts 2016. gada 15. februāra lēmums, ar kuru *BPG* tika atļauts izskatīt lietu aizmuguriski. Līdz ar to pirmām kārtām prasītājs savā 2016. gada 4. oktobra vēstulē bija ierosinājis Padomei vērsties *BPG*, lai noskaidrotu, kādēļ – ja izmeklēšanas veicēji apgalvo, ka ir pierādījuši viņa vainu, – tie vēl joprojām nav nodevuši lietu tiesai, lai gan izmeklēšana ir noritējusi jau gandrīz divarpus gadus. Otrām kārtām savā 2016. gada 14. decembra Padomei adresētajā vēstulē prasītājs, vispirms atgādinādams par 2016. gada 15. februāra lēmuma pastāvēšanu, vēlreiz uzsvēra attiecīgā procesa progresa trūkumu un norādīja, ka Ukrainas iestādes vēlas paturēt šo procesu spēkā, cik ilgi vien iespējams, lai dotu Padomei pamatu pagarināt attiecībā uz prasītāju noteiktos ierobežojošos pasākumus. Trešām kārtām savā 2017. gada 13. janvāra Padomei adresētajā vēstulē prasītājs skaidri norādīja, ka ir pārsteidzoši, ka *BPG* vēl nav nodevis ar procesu [*konfidenciāla informācija*] saistīto lietu tiesai, it īpaši ņemot vērā to, ka bija ticis atļauts, lai gan, prasītāja ieskatā – nelikumīgi, izmantot aizmugurisku procedūru.
- 101 Ņemot vērā prasītāja apsvērumus, kas apkopoti šī sprieduma 100. punktā, kā arī to, ka Padome vismaz kopš *BPG* 2016. gada 25. jūlija vēstules (skat. šī sprieduma 77. punktu) bija informēta par 2016. gada 15. februāra lēmumu, ir jānorāda Padomes apgalvojums, ka prasītājs nav pietiekami precīzi pamatojis savu argumentu par attiecībā uz prasītāju ierosinātā procesa progresa trūkumu, lai gan bija ticis pieņemts iepriekš minētais lēmums.
- 102 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka Padomei bija jālūdz Ukrainas iestādēm skaidrojums par iemesliem, kas varētu pamatot procesa [*konfidenciāla informācija*] progresa trūkumu, lai gan bija ticis pieņemts 2016. gada 15. februāra lēmums, tāpat kā tā to, tostarp pēc prasītāja iesniegtajiem apsvērumiem, bija darījusi saistībā ar citiem šī procesa aspektiem, kas tai nebija šķituši pietiekami skaidri.
- 103 No tā izriet, ka Padome nav izpildījusi savu rūpības pienākumu, jo, ņemot vērā prasītāja piezīmes, tai vajadzēja rasties legītīmām šaubām, kas pamatotu papildu pārbaudes veikšanu, vēršoties Ukrainas iestādēs.

- 104 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka jautājums ir nevis par to, vai, ņemot vērā Padomei iesniegtos pierādījumus, tai bija jāsvītro prasītāja vārds no attiecīgā saraksta, bet tikai par to, vai tai bija jāņem vērā šie pierādījumi un jāveic papildu pārbaudes vai jāpieprasa skaidrojumi no Ukrainas iestādēm. Līdz ar to ir pietiekami, ka minētie elementi, kā tas ir šajā lietā, var radīt legītimas šaubas par izmeklēšanas norisi un BPG iesniegtās informācijas pietiekamību.
- 105 No visa iepriekš minētā izriet, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāja apsvērumi par procesa [konfidenciāla informācija] progressa trūkumu nepamatoja papildu pārbaūžu veikšanu, vēršoties Ukrainas iestādēs, lai gan minētie apsvērumi varēja radīt legītimas šaubas par tās informācijas pietiekamību, ko BPG bija sniedzis attiecībā uz pret prasītāju ierosināto procesu [konfidenciāla informācija].
- 106 Līdz ar to trešais pamats ir jāapmierina un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, neizskatot otro un ceturto pamatu vai jaunus pierādījumus (skat. šī sprieduma 34. punktu).
- 107 Attiecībā uz Padomes pakārtoti iesniegto lūgumu saglabāt spēkā apstrīdētā lēmuma iedarbību līdz apelācijas termiņa beigām vai, ja šajā termiņā tiks iesniegta apelācija, līdz nolēmuma par to pieņemšanai, pietiek norādīt, ka apstrīdētais lēmums radīja sekas tikai līdz 2018. gada 6. martam. Līdz ar to minētā lēmuma atcelšana ar šo spriedumu neietekmē laikposmu pēc šā datuma, un tādēļ nav jālemj par šī lēmuma iedarbības saglabāšanu spēkā (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *Azarov*/Padome, T-331/14, EU:T:2016:49, 70.–72. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

- 108 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospiež:

- 1) **Atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/381 (2017. gada 3. marts), ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, daļā, kurā *Sergej Arbuzov* vārds ir saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām ir piemērojami šie ierobežojošie pasākumi.**
- 2) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Berardis

Spielmann

Csehi

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 6. jūnijā.

[Paraksti]